

חסד של אמת /עמיחי שוקרון

סיפור טרי מהערב - מוצאי יום פטירת הרב

הרב חיים דרוקמן - מצודתו פרושה על פני כל ארץ קדשנו.

נסעתי ללווייה עם כמה חברים טובים ודיברנו בדרך מצדיקים בכלל, ובפרט מהצדיק בו אנו עתידים לקיים חסד של אמת. בדרך חזרה הביתה, דיברתי עם הרב שנסע איתי והתגלגלה השיחה על אישה מרמת גן שזקוקה לסכום כסף גדול (כמה אלפי שקלים) באופן דחוף. הוא שאל אותי מה אני מתכוון לעשות עם זה, ואמרתי לו שכלום. אין לי בגמח את הסכום הזה כדי לעזור לה.

שלחתי הודעה בקהילתי ואנשים צדיקים נרתמו לעזרה למסכנה הזו. היא הגיעה אליי ב20:40 הערב, ונתתי לה את הסכום הנדרש ב"ה.

הופתעתי כשהיא שאלה אותי אם הייתי בלווייה של הרב דרוקמן הערב. עניתי בחיוב והיא אמרה לי שהיא מאוד רצתה לנסוע להלווייה הזו. לא חשבתי שהאישה הזו מכירה אפילו את השם של הרב ע"ה...

"בוודאי שאני מכירה אותו!" הוא היחיד שמכיר את כל הסיפור שלי. אפילו ההורים שלי לא ידעו על הסיפור שלי. וכאן היא גוללה סיפור קורע לב על מסכת חייה הקשים מנשוא.

ואז הגיע משפט שהותיר אותי המום. היא אומרת לי - " בכל חג, הרב היה שולח לי ארגזים של פירות וירקות - הכי יפים בעולם" שאלתי אותה - למשך כמה זמן? היא אומרת לי - עד עכשיו. במשך 15 שנה.

אתם מבינים?!

חמש עשרה שנה, מאז הרב שמע על צרות נפשה של אלמנה מסכנה, הוא שולח *בכל חג* ארגזי פירות וירקות להעלות חיוך על שפתיה. חמש עשרה שנה!

זהו חסד של אמת. מאיש אמת.